

Ik ben er als je me nodig hebt

Eenakter in 5 scènes

Een volwassen Love-story

door

PETER VAN DEN BIJLLAARDT

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **IK BEN ER ALS JE ME NODIG HEBT** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **PETER VAN DEN BIJLLAARDT** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Sjoerd - 63 Jaar. Een eerlijke zelfbewuste man, intelligent en integer.
Goed gevoel voor nuances en humor.

Vera - 33 Jaar. Opgewekte vrouw. Intelligent en zeer positief denkend.
Gevoel voor humor.

Alexandra - Een vrouw van ca. 70 jaar, die een schilderij komt kopen.
Beetje uit de hoogte.

2 jongens - Ca. 18 jaar. Uitermate agressieve rotzakken. (2 kleine, maar
educatieve rolletjes voor 2 zoons van de leden van de groep).

Esmaralda - De serveerster van het buitenterras en in (ook op terras) het
eetcafé. Een kleine maar leuke rol.

Voor 2 vrouwen en 1 man (en nog een klein rolletje voor 2 jongens en
1 meisje)

TOONELOPZET:

U hoeft echt niet te schrikken, wanneer u leest dat er een zitkamer, een
kunsthandel en een buitenterras op toneel aanwezig moeten zijn. Zelfs
op een klein toneel is deze toneelopzet eenvoudig te verwezenlijken. Ik
zal het even uitleggen.

De **kunsthandel** bestaat alleen maar uit een werktafel en een klein
kastje. De **zitkamer** bestaat uit slechts een 2-zits bankje, een kleine
clubfauteuil en een kleine salontafel.

U moet zich dus voorstellen dat links de kunsthandel is en rechts de
zitkamer. Ertussen, helemaal vooraan, staat een klein tafeltje, met links
en rechts een stoel. Dit is het buitenterras tafeltje en tevens het tafeltje
van het eetcafé, dat ook op een zogenaamd buitenterras staat. Het stuk
begint in een park. Speelt men nu met DOEK, dan kan dat parkbankje
ervoor staan. In het andere geval zet men het bankje gewoon links
helemaal vooraan. Meteen na deze scène gaat het bankje van toneel en
komt niet meer terug.

Mijn volgende beschrijving is voor een ruim toneel en een decor met
panielen en deuren. Bestaat dit nou niet tot uw mogelijkheden dan laat
men gewoon het een en ander weg, maakt van de 'deuren' 'doorgangen'
en zet weer andere dingen anders neer, of legt ze op de werktafel.

VAST DECOR:

Links in de hoek de winkeldeur naar buiten. Aan het raam hangt een kaart die men om kan draaien, met zichtbaar het woord: OPEN. (dus de winkel is GESLOTEN) Een werktafel staat tegen de linkerwand aan. Plat erop een paar lege lijsten, wat vellen hard pas partout karton en een stapel opgevouwen 'bobbeltjesplastic'. Tegen de wand, op de tafel staan enkele ingelijste reproducties Tegen de zijkant van de tafel (kant van de zaal) staat een groot (niet ingelijst) olieverfschilderij. Links naast de tafel, tegen de wand hangt een prikbord vol met memo's in verschillende kleuren karton en papier. Op 2 meter van de buitendeur af staat een klein kastje, waarop een aangesloten koffiezetapparaat, met ernaast een bus waarop koffie staat en 3 setjes koffiefilters, waarvan de bovenste open is gemaakt. Daarnaast een dienblad, waarop 4 stenen bekers staan en melk en suiker. In de rechterwand is de deur, die naar de expositieruimte (*hier wordt alleen maar over gepraat!*) gaat. Deze deur wordt ook gebruikt om in de zitkamer van de bovenverdieping te komen. Tegen de rechterwand staat een klein 2-zitsbankje, waarop enkele kussentjes liggen. Haaks daarop een clubfauteuil met een kleine ouderwetse poef ervoor. Voor het bankje staat een smalle salontafel, waarop een grote asbak. Aan het eind van het bankje (kant van de zaal) staat een klein tafeltje, waarop een tv. Tegen de achterwand staat een klein dressoir. Daarop een lege vaas en fruitschaal.

In het midden, helemaal vooraan staat een rond cafétafeltje met 2 opklapstoelen. Deze worden aangeduid met stoel 1 en 2, links beginnend. Op het tafeltje staat een kleine staande menukaart, een leeg asbakje en 2 bierglazen. 1 Halfvolle (Vera) en 1 bijna leeg.

Vooraan staat de tuinbank van het 'park'. Onder de bank en omheen liggen wat bladeren en bloesemblaadjes.

KLEDING:

De kleding wordt bij iedere scène duidelijk aangegeven.

LICHT:

Daar waar gespeeld wordt is (eventuele spots) alleen maar licht.

Voordat de zaal vol begint te lopen draait men lekker klinkende saxofoonmuziek. Vera wandelt op haar gemak naar de bank. Ze is gekleed in een luchtige zomerbroek en bloes. Ze slaat met een zakdoek de zitting schoon en gaat zitten. Haalt uit haar schoudertas een boterhamzakje met 4 boterhammen, legt dat op haar schoot, haalt er vervolgens een bakje vruchtenyoghurt uit en zet dat naast de tas, een plastic lepeltje legt ze erop. Ze begint op haar gemak van de boterhammen te eten. Af en toe gooit ze een klein stukje brood naar 'vogeltjes'.

Halverwege haar derde boterham gaat het ZAALLICHT uit en het licht wordt op de bank gericht. Tegelijk laat men de muziek, via een overvloeier overgaan in spelende kinderen en vogelgeluiden.

Als de bank ervoor staat blijft het DOEK dicht

Scène 1

Park, 12:15 uur

Sjoerd: *(komt van rechts op. Gekleed in een spijkerbroek en vrolijk gekleurd overhemd met korte mouwen. Hij ziet Vera zitten, stopt even, kijkt naar haar en loopt dan naar de bank)* Is het goed als ik naast u kom zitten?

Vera: Maar natuurlijk. *(ze wil haar tas pakken)*

Sjoerd: Nee, doet u geen moeite, hier is plaats genoeg. *(gaat naast de tas zitten)*

Vera: Wat 'n heerlijk weer, hè?

Sjoerd: Werd tijd. We hebben een hele slechte meimaand gehad.

Vera: Inderdaad. Ik dacht dat die regen nooit zou ophouden.

Sjoerd: *(glimlacht)* Na regen komt altijd zonneschijn.

Vera: *(lacht zachtjes)* Ja, daar heeft u gelijk in. Wilt u misschien een boterham? *(pakt het zakje)*

Sjoerd: Nee, nee, dan heeft u niets meer.

Vera: O, maar ik heb er al drie op. *(zachtjes lachend)* Tenminste, dit is mijn derde. Toe... neemt u 'm. Er zit ouwe kaas op.

Sjoerd: *(grijnzend)* O, maar dat kan ik niet weigeren, ik ben dol op ouwe kaas. *(haalt de boterham tevoorschijn en begint meteen te eten)*

Vera: Ik ga vaak naar dit park. Vooral als het zo'n lekker weer is als nu. Ik heb u hier nog nooit gezien. *(ze blijft af en toe hapjes nemen)*

Sjoerd: *(met volle mond. Klein beetje onhoorbaar)* Ik woon hier ook niet. *(slikt)* Ik moest hier in de buurt zijn. Dat ik hierlangs kwam was puur toeval.

Vera: (*glimlacht*) Niets in ons leven is toeval, alles is voorbestemd.
Sjoerd: Nou, daar denk ik heel anders over. (*neemt een grote hap*)
Vera: (*geamuseerd*) Dat is uw goed recht. Ik geloof niet in toeval. Ik heb van mijn vader geleerd dat toevalligheden niet bestaan. Achter alles wat wij in ons leven meemaken zit een bedoeling achter.
Sjoerd: Nou, ik hou ervan gewoon van dag tot dag te leven. Tegenwoordig gaat alles al zo snel. Het is gewoon niet meer bij te houden.
Vera: (*geamuseerd*) Ja, de tijden veranderen, meneer.
Sjoerd: Och... Ik ben niet tegen veranderingen. Ik moet er gewoon nog even aan wennen dat alles zo snel veranderd. Vroeger hadden we bijvoorbeeld... (*kijkt Vera even aan*) Nee, dat moet ik niet doen. Niet over vroeger gaan kletsen, daar heeft de jeugd een hekel aan. En ik heb net die heerlijke boterham van u gekregen.
Vera: (*zachtjes lachend*) O, maar dat vind ik niet erg. Dat deed mijn vader ook altijd. Over vroeger praten, bedoel ik.
Sjoerd: Ja maar... U hoort nog bij de jeugd. En die horen liever niets over vroeger.
Vera: (*zachtjes lachend*) De jéugd. Wat zegt u dat lief. Ik ben al 33 jaar, hoor.
Sjoerd: Noem dat maar geen jeugd. Ik ben 63. Da's dertig jaar ouder dan u.
Vera: Dat méént u niet?
Sjoerd: (*grinnikend*) O jee. Deze dame wil geld van me lenen.
Vera: (*schatert het uit*) Nee, écht. Ik schat u op z'n hoogst 55.
Sjoerd: Nou, dank je wel voor het compliment, maar ik ben echt 63. Vorige maand geworden.
Vera: Niet te geloven. Hoe doet u dat? De meeste mensen schatten mij een stuk ouder.
Sjoerd: Wat is nou leeftijd?
Vera: (*zachtjes lachend*) O, ik weet wat u wilt gaan zeggen. Iedereen is net zo jong als hij zich voelt.
Sjoerd: Ja... Ja, dat wilde ik gaan zeggen, ja. Én? (*als Vera hem vragend aankijkt*) Hoe jong voel jij je?
Vera: Nou, vanochtend voelde ik me tachtig.
Sjoerd: (*grinnikend*) U eet anders als iemand van twintig.
Vera: Ja ik heb vanochtend niet ontbeten.
Sjoerd: Fout. Het ontbijt is de belangrijkste maaltijd van de dag.
Vera: Maar ik zit nu wel vol. (*pakt de yoghurt*) Wilt u mijn vruchtenyoghurt?
Sjoerd: (*zachtjes lachend*) De oogjes waren weer groter dan het maagje.

Vera: Ik kan dit echt niet meer op. (*zachtjes lachend*) En ik moet ook nog aan m'n lijn denken.

Sjoerd: (*terwijl hij de yoghurt en het lepeltje aanpakt, vrolijk verontwaardigt*) Jij? Laat me niet lachen. Met zo'n figuur kan je iedere dag drie liter yoghurt eten. En nog twee appelpunten toe.

Vera: (*schatert*) Ja, maar dan ben ik wel binnen een maand zo dik als 'n tonnetje.

Sjoerd: (*grijnzend*) Een mollige vrouw heeft ook haar charmes. En jij mag er gerust een paar pondjes bij hebben.

Vera: (*geamuseerd*) O... U houdt van mollige vrouwen, hoor ik.

Sjoerd: Och... 'n Beetje vlees op d'r botten mag ze wel hebben.

Vera: Dat had ik dus goed. Nou... eet uw yoghurt op.

Sjoerd: Een vruchtenyoghurt a day, keeps the doctor away. (*haalt het dekseltje eraf*)

Vera: (*schatert*) U bent een komediant, hoor. U kunt zo bij de tv gaan werken.

Sjoerd: O, dat zou ik best wel willen. Die jongens verdienen bákken geld. (*neemt een hapje en proeft*) Frambozen. Heerlijk. Ben ik dol op.

Vera: Heeft u daar dan gebrek aan? Aan geld bedoel ik?

Sjoerd: Wie niet? Ik heb alleen maar WAO en volgende week wordt m'n huur verhoogd.

Vera: Dat lijkt me helemaal niet leuk voor u.

Sjoerd: (*grinnikend*) Ja... Zelig hè. Je krijgt nu vast en zeker medelijden met me en biedt me een biertje aan.

Vera: (*haalt heel diep, maar relax adem*) Lekker op een terrasje zitten... Ja, dat staat me wel aan.

Sjoerd: Nou, wat let je dan?

Vera: (*nadenkend*) Ik moet eigenlijk werken.

Sjoerd: Maar je kan gemakkelijk de rest van de dag vrijaf nemen.

Vera: O, ja, ik ben eigen baas.

Sjoerd: Zóóó... En wáár ben je baas van, als ik vragen mag?

Vera: Ik heb 'n kunsthandel. Hier vlakbij. Ik verkoop schilderijen en maak m'n eigen lijsten en zo.

Sjoerd: Zóóó... Heb je daar een opleiding voor gevolgd?

Vera: Ja... Van m'n vader. Ik ben op m'n zestiende al bij 'm gaan werken. Vorig jaar is hij overleden.

Sjoerd: Dat spijt me.

Vera: Hij is 82 jaar geworden. Maar tot een maand voor zijn dood stond hij nog in de zaak.

Sjoerd: Hartaanval zeker.

Vera: Hij is in zijn slaap overleden.

Sjoerd: Zo zou ik ook willen sterven.

Vera: Ja... *(al zuchtende)* Maar dat hebben we niet voor het kiezen.
(steekt haar hand uit) Ik heet trouwens Vera.

Sjoerd: Prettig met je kennis te maken, Vera. Ik heet Sjoerd.

Vera: Nou, waar wachten we op? Aan de andere kant van het park is een terrasje. *(licht uit. De parkgeluiden gaan in een overvloeier over in lekkere saxofoonmuziek. De tuinbank wordt weggehaald en de bladeren en bloesemblaadjes op geveegd)*

Scène 2

Caféterras

Vera gaat op stoel 1 zitten. De schoudertas heeft ze aan de leuning van haar stoel gehangen. Het hele gesprek is ze opgewekt en geniet met volle teugen. Ze pakt haar pils en drinkt. Sjoerd gaat op stoel 2 zitten en neemt het bierglas in zijn hand. Ook hij heeft het behoorlijk naar zijn zin. Terwijl het DOEK open gaat wordt de muziek, via een overvloeier in buitengeluiden veranderd.

Sjoerd: Die fabriek was niets voor mij. Ik voelde me daar opgesloten. Een oom van me zat op de wilde vaart. Hij deed een goed woordje voor me en een paar dagen later zat ik al op zee.

Vera: O, op zéé. Ik wilde net vragen wat de wilde vaart was.

Sjoerd: De wilde vaart betekende dat je soms 8 tot 10 maanden van huis was. Nou, thuis had ik 't toch niet naar m'n zin dus 't kwam me wel goed uit. Alleen het eten was waardeloos. Zo gauw we aan land waren nam m'n oom me mee naar een chinees restaurant. Ik dacht dat m'n bek in brand stond. En twee glazen pils hielpen ook niet. En dat zootje om me heen maar lachen. *(zachtjes lachend)* Later heb ik bij andere nieuwelingen hetzelfde gedaan.

Vera: O... Ik heb altijd gedacht dat als matrozen wekenlang op zee waren ze eerst iets héél anders deden.

Sjoerd: *(grinnikend)* Ja... maar die dingen vertel je 'n dame niet.

Vera: O, wat jammer.

Sjoerd: *(wilde net een slok nemen, kijkt haar even aan)* Zeg... neem je me nou in de maling?

Vera: Ík? Ik zou niet durven. Hoe oud was u toen?

Sjoerd: Toen ik naar de wilde vaart ging? Zeventien.

Vera: En was u toen al door de wol geverfd?

Sjoerd: *(kijkt haar even aan. Dan glimlachend)* Jij bent er, geloof ik op uit

om mijn diepste geheimen te leren kennen, hè?

Vera: Als dat zou kunnen. En u bent 't me schuldig. U heeft een boterham van me gehad. *(lachend en hem eigenwijs aanwijzend)* En mijn vruchtenyoghurt.

Sjoerd: *(moet hier om lachen)* Ik noem dit pure chantage. *(draait zich om)* Juffrouw? Ik wil graag afrekenen.

Esmaralda: *(komt via de winkeldeur op. In de juiste kledij uiteraard!)* Twee pilsjes. Dat is 4 euro 40, meneer.

Sjoerd: *(stopt haar een 5 eurobiljet in de hand)* Hier. Laat de rest maar zitten.

Esmaralda: Dank u. En nog een prettige middag samen. *(af via de buitendeur)*

Sjoerd: Ja, bedankt.

Vera: Dank u wel.

Sjoerd: Zo... nu staan we quitte. *(leegt zijn glas)*

Vera: *(zachtjes lachend)* Jij bent 'n heel slim baasje. *(leegt haar glas en staat op)*

Sjoerd: *(staat op. Grinnikend)* Ik ben in ieder geval slim genoeg om er voor te zorgen dat je me eindelijk niet meer met u aanspreekt.

Vera: *(grote ogen)* Heb ik jij gezegd? *(zich bewust overdreven verontschuldigend)* O, maar dat spijt me geweldig, meneer. Neemt u mij vooral niet kwalijk, meneer. *(ze moeten hier samen hartelijk om lachen)*

Sjoerd: Heb je je winkel hier vlakbij?

Vera: Ja. Vijf minuten lopen. Wil je 'm zien?

Sjoerd: Ja. Ik wil wel eens weten hoe die kunsthandel van jou er uit ziet.

Vera: Nou, kom mee dan. *(ze lopen beiden via de buitendeur af. Terwijl ze aflopen gaat het licht uit. Tegelijk worden de buiten-geluiden, via een overvloeier veranderd in lekkere saxofoonmuziek. Zogauw Vera en Sjoerd opkomen de muziek langzaam naar uit draaien. Alles gaat van het tafeltje. Twee stenen bekertjes van het dienblad, het kommetje met suikerklontjes en een lege melkcup worden ervoor in de plaats gezet)*

Scène 3

Kunsthandel

Vera: *(via de buitendeur op)* Kom verder. *(ze sluit de deur en draait de kaart voor het raam om. Het woord: GESLOTEN is nu te zien)* Nou, dit is nu mijn kunsthandel.

Sjoerd: *(kijkt rond en is onder de indruk)* Dat ziet er allemaal fantastisch

uit. *(pakt een lege lijst van de tafel)* En je lijst ook in.

Vera: Ja. Heeft m'n vader me geleerd.

Sjoerd: Runden jullie deze zaak met z'n tweeën? *(Vera knikt)* Druk?

Vera: Toen mijn vader nog leefde wel.

Sjoerd: Waarom nu dan niet meer?

Vera: De meeste klanten kenden mijn vader. Ze schijnen in mij niet zoveel vertrouwen te hebben. O, ze zeiden dat niet in mijn gezicht, hoor. Nee... op heel subtiele wijze werd mij dat kenbaar gemaakt. Maar leuk was het niet.

Sjoerd: Klootzakken. Die kan je beter niet als klant hebben.

Vera: Ja, maar ik heb liever een klootzak, die me werk verschaft dan een reuze aardige klant, die alleen maar een lege lijst komt kopen.

Sjoerd: Ja, daar heb jij weer gelijk in. *(wijst naar de kamerdeur)* Waar gaat dat heen?

Vera: Naar de expositieruimte. *(geamuseerd)* Daar hangen de schilderijen van de onbekende meesters.

Sjoerd: En? Verkopen die een beetje?

Vera: De ene week iets meer dan de andere.

Sjoerd: Hoeveel moet je aan die schilders overdragen?

Vera: 40%. Dat heeft mijn vader nog met ze afgesproken.

Sjoerd: En wie bepaalt de prijzen.

Vera: Dat doen wij. Ík nu dus.

Sjoerd: Zit hier ook nog een woonhuis achter?

Vera: Hier zitten nog twee verdiepingen boven. Mijn vader had de eerste verdieping en ik heb de tweede.

Sjoerd: Zó. Is dit hele pand van jou?

Vera: *(zachtjes lachend)* Ja en van de bank. Ik moet nog een kwart afbetalen.

Sjoerd: Toch een investering waar je je vingers bij mag aflikken.

Vera: Ik wilde in eerste instantie de verdiepingen verkopen, de kunsthandel aanhouden en zelf in een flat gaan wonen, maar ik weet zeker dat ik dit huis ga missen.

Sjoerd: Dan moet je dat niet doen.

Vera: Mijn vader was gek op dit huis. Boven de expositieruimte heeft hij een dakterras laten maken. Als het warm was zat hij daar in de zon. Hij was gek op de zon. Daar haal ik mijn energie uit, zei hij altijd. *(ze staart even met een flauwe glimlach voor zich uit)*

Alexandra: *(op. Gekleed in een stijf mantelpakje. Ze is licht geïrriteerd en richt zich meteen tot Sjoerd)* U bent vaak dicht, meneer. Dit was nu al de derde keer dan ik voor een gesloten deur kwam te staan.

Sjoerd: *(geamuseerd)* Maar we zijn nu toch open.

Alexandra: Ja, nú wel, maar zojuist niet.

Sjoerd: (*geamuseerd*) Ja, mevrouw, mijn assistente en ik eten tussen de middag altijd in 't park.

Alexandra: Dat kunt u toch ook achter in de zaak doen. Dat deed men vroeger altijd. Maar goed, ik ben geïnteresseerd in een schilderij in uw etalage. Dat schilderij met die stierenvechter.

Vera: Zal ik 'm even pakken, mevrouw? (*ze gaat af via de kamerdeur*)

Alexandra: Écht héél vervelend. Ik ben hier nu al drie keer voor niets geweest. Dat wil zeggen, twee keer. Nu bent u eindelijk eens open.

Sjoerd: (*glimlacht haar breed toe*) En geheel tot uw dienst.

Vera: (*op. Schilderij met stierenvechters tafereel in haar handen*) U bedoelt dit schilderij, mevrouw?

Alexandra: Ja... Maar u heeft er geen prijs opgezet. Óók al zo iritant. Als je voor de etalage staat en je vindt iets mooi en je ziet nergens de prijs staan.

Sjoerd: (*geamuseerd*) Voor dat ongemak doen we er 10 procent voor u af. (*Vera, die het schilderij op de tafel heeft gelegd kijkt verrast naar Sjoerd*)

Alexandra: O... Da's aardig. Maar hoe dúúr is hij dan?

Sjoerd: Ja, mevrouw, ik wou dat ik u dát kon vertellen. (*Vera kijkt hem weer verrast aan en wil de vrouw de prijs vertellen*)

Alexandra: (*grote ogen*) Weet u de prijs dan niet eens van uw éigen spullen?

Sjoerd: Mevrouw, dat zit zo. (*haalt even diep adem*) U ziet hier de handtekening van de schilder. De goede man heet Michel, ziet u wel. Hij heeft ons nooit willen vertellen of dat nu zijn vóór of zijn áchternaam is. Wel is zijn werk ontzettend geliefd, máár... (*haalt weer diep adem*)

Alexandra: (*ongeduldig en geïrriteerd*) Máár?

Sjoerd: Hij verkoopt niet al zijn werk. (*Vera kijkt hem nu met grote overdonderende ogen aan*) Vandaar dat er geen prijs bij stond. Snapt u?

Alexandra: Néé! Ik snap er helemaal níets van.

Sjoerd: O, maar het is toch heel eenvoudig. Is er iemand geïnteresseerd in een van zijn schilderijen dan moeten we 'm bellen.

Alexandra: (*nu flink geïrriteerd*) Maar waaróm dan?

Sjoerd: Zo gauw iemand 'n schilderij van 'm wil kopen moeten we 'm opbellen. We vertellen hem dan om welk schilderij 't gaat en hij beslist op het moment of hij 't wíl verkopen én... hoévéeél hij ervoor wil hebben.

Alexandra: (*korte pauze*) Óóóóóó...

Sjoerd: Ja, ik geef toe, 't klinkt allemaal erg ingewikkeld, maar ja... zó zit Michel in elkaar en schilders... (*al zuchtende*) 't Zijn en blijven kunstschilders, hè? Ze denken niet alleen op een hele andere

golfengte dan wij, maar ze zijn nog ontzettend onvoorspelbaar ook. Af en toe hoogst irritant, dat geef ik toe, maar ja... wat moet je? We willen toch schilderijen van ze aan onze muren hebben hangen. Dus als u mij even toestaat? Waar heb jij de mobiel gelaten, Vera? *(Vera is er de humor van in gaan zien. Met een geamuseerde glimlach rond de lippen haalt ze haar mobiel uit haar tas en geeft die aan Sjoerd)* Dank je. *(biept een nummer in. Met verheugde ogen richting Alexandra)* Ja... hij gaat over. Hij is dus niet in gesprek. Ja, want dat komt bij Michel nog al eens... Ááh, dag Michel, met Sjoerd... Ja Sjoerd... *(kort lachje)* O, je weet 't weer... Je hebt niet veel tijd? Ik zal het heel kort houden, Michel. Ben je bereid de Stierenvechter te verkopen?... Niet...

Alexandra: *(overdreven teleurgesteld)* Ach.

Sjoerd: Maar als je d'r nou 'ns een hele leuke prijs voor krijgt... Wat ik 'n leuke prijs vind?... Wat dacht jij van 400 euro?... *(Alexandra knikt enthousiast. Vera zwaait achter haar rug wild met haar handen)* Dat vind je niks. Wat had jij dan in je gedachten?... 800 euro.

Alexandra: *(verontwaardigde hoofdbeweging)* Ja zeg, dat is wel iets te...

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto